

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **M. L.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 2. 12. 2020, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

I. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 9. 9. 2020, č. j. X, žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), podanou dne 20. 1. 2021 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Obsah žaloby, vyjádření žalované a průběh jednání soudu

4. Žalobce namítá, že posudkový lékař učinil závěr ohledně druhého stupně invalidity, aniž by podrobněji zkoumal žalobcův zdravotní stav. Žalobce nebyl na jednání přizván, takže si lékař nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním stavu. Posudkový lékař

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

nezhodnotil žalobcovu celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce 2a, kapitoly VII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Žalobce trpí praktickou nevidomostí obou očí. Má vrozenou toxoplazmózu s očním postižením, na pravé oko nevidí vůbec, levé oko má také jizvy na sítnici a je krátkozraké, což samo o sobě znamená, že žalobce má zdravotní postižení od narození. V roce 2000 prodělal operaci šedého zákalu levého oka, v loňském roce se mu zhoršilo vidění levého oka, viděl pouze obrysy a jen na krátkou vzdálenost. Dne 3. 10. 2019 prodělal operaci levého oka, neboť měl utrženou a natrženou sítnici. Od té doby je v pracovní neschopnosti, vidění levého oka se nijak nezlepšilo. V současné době není schopen žádné práce, neboť vidí jen na levé oko, a to pouze do vzdálenosti dvou metrů, pak už jen mlhavé obrysy. Zrakové postižení je nevratné a nedá se ani korigovat dioptriemi. Žalobce je omezen i pohybově, nesmí se předklánět a nosit nic těžkého, aby neriskoval utržení již velmi zesláblé a zjizvené sítnice, což by mohlo vést až k úplné ztrátě zraku levého oka. Žalobce není schopen samostatně fungovat v domácnosti ani ve společnosti. Na základě posudku vydaného posudkovým lékařem OSSZ, který byl podkladem pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením s označením „ZTP/P“ byl žalobci od 1. 10. 2020 přiznán průkaz ZTP/P, a to trvale. Žalobce dále cituje závěry tohoto posudku. Žalobce uzavírá, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě konstatovala, že napadené rozhodnutí vydala na podkladě lékařského posudku ze dne 29. 10. 2020 vypracovaného pro účely řízení o námitkách. Lékař žalované určil, že celková míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 60 %, což odpovídá druhému stupni invalidity. S ohledem na žalobní námitky žalovaná navrhlá provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Pokud posudková komise MPSV nestanoví žalobci třetí stupeň invalidity, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby. V opačném případě ponechává žalovaná rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení žalobcova zdravotního stavu.
6. V průběhu jednání dne 22. 7. 2021 žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Při jednání subjektivně popsal své zdravotní obtíže, uvedl, že je stále v pracovní neschopnosti. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.
7. Soud při jednání provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV ze dne 13. 4. 2021, jehož obsah rekapituluje podrobněji níže. Ostatní důkazní návrhy zamítl (k důvodům neprovedení dalších důkazů viz níže).

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

8. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 29. 6. 2020 požádal o invalidní důchod. Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Mělník (dále jen „OSSZ“) v posudku ze dne 4. 8. 2020 v nepřítomnosti žalobce na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku a nálezu oftalmologa ze dne 21. 5. 2020 dospěl k závěru, že žalobcova pracovní schopnost poklesla o 50 % v důsledku postižení zraku. Konstatoval, že žalobce je prakticky slepý na pravé oko a silně slabozraký na levém oku. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
9. S odkazem na závěr posudkového lékaře OSSZ žalovaná vydala dne 9. 9. 2020 rozhodnutí, jímž žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Žalobce toto

rozhodnutí napadl dne 7. 10. 2020 námitkami, které obsahově korespondují s námitkami žalobními.

10. V nepřítomnosti žalobce posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 29. 10. 2020. Na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, nálezů oftalmologa ze dne 21. 5. 2020, profesního dotazníku a dodatečně doložené zprávy z očního vyšetření ze dne 23. 10. 2020 k námitkám potvrdila závěr posudkového lékaře OSSZ jak z hlediska rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak z hlediska jejího podřazení pod příslušnou položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti stanovila na rozdíl od posudkové lékařky OSSZ na 60 %, a to z důvodu navýšení zvolené horní hranice poklesu pracovní schopnosti (50 %) o dalších maximálních možných 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity vzhledem k pracovnímu zařazení žalobce. Posudková lékařka uvedla, že aby mohla být uznána invalidita třetího stupně, muselo by se jednat o praktickou nebo úplnou nevidomost obou očí (což by bylo hodnoceno podle kapitoly VII, položky 2 v rozmezí 70 – 80 % poklesu pracovní schopnosti). Žalobce je prakticky nevidomý na pravé oko, zrakové funkce levého oka odpovídají silné slabozrakosti. Je omezen v pracovním zařazení vzhledem k riziku dalšího poškození sítnice levého oka a vzniku úplné slepoty. Oční vyšetření z 23. 10. 2020 je, pokud jde o zrakové funkce, shodné s vyšetřením ze dne 21. 5. 2020, a tedy bez vlivu na posudkové zhodnocení.
11. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovy námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že v důsledku zjištěného poklesu pracovní schopnosti ve výši 60 % nejsou splněny podmínky pro invaliditu třetího stupně. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 4. 12. 2020.

Posouzení žaloby

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 4. 2021, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal. Členem posudkové komise byla i odborná lékařka z oboru oftalmologie, která žalobce při jednání komise (jemuž byl osobně přítomen) vyšetřila. Posudková komise po rozboru spisové dokumentace, soudního spisu včetně žaloby, doložených lékařských nálezů a dokumentace vyžádané od praktické lékařky v přítomnosti žalobce uzavřela, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, přičemž šlo o *invaliditu druhého stupně*.
15. Posudková komise konstatovala, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je praktická nevidomost pravého oka a silná slabozrakost levého oka. V lékařské zprávě ze dne 21. 5. 2020 byla zjištěna silná slabozrakost levého oka a praktická slepota pravého oka. Tomuto závěru odpovídá nález objektivního vyšetření. Dne 23. 10. 2020 byla konstatována praktická nevidomost obou očí, toto konstatování bylo vztaženo k hodnocení zrakové ostrosti, přičemž zraková ostrost decimálně v hodnotě 0,1 byla nově uvedena s dovětkem *p.* – tedy *partim*, nicméně posudková komise uvedla, že

ani tento údaj neodpovídal posudkovým kritériím pro praktickou nevidomost obou očí, která by odůvodnila zařazení do položky 2a, kapitoly VII. Ani nález z očního vyšetření dne 18. 3. 2021 (zjištěné hodnoty zrakové ostrosti), ve kterém byla zaznamenána další progresse, neodpovídá posudkovým kritériím pro praktickou nevidomost obou očí. Položka 4b, kapitoly VII zahrnuje nejen praktickou slepotu jednoho (v daném případě pravého) oka, ale i závažnější poruchu vizu levého oka. Posudková komise konstatovala míru poklesu pracovní schopnosti o 50 % podle položky 4b, kapitoly VII přílohy k vyhlášce

o posuzování invalidity, kterou podle § 3 této vyhlášky navýšila o 5 %. Konstatovala tedy celkovou míru poklesu pracovní schopnosti o 55 % odpovídající invaliditě druhého stupně. Komise zohlednila pracovní pozici i další onemocnění zvolením horní hranice rozmezí položky 4b, kterou ještě navýšila o 5 %.

16. Datum vzniku invalidity třetího stupně byl stanoven ke dni 21. 5. 2020, kdy žalobce podstoupil lékařské vyšetření, při němž oftalmolog zhodnotil a objektivizoval žalobcův zdravotní stav a ošetřující lékař doporučil invalidní důchod. Platnost posudku byla stanovena trvale. Žalobce je podle posudku schopen vykonávat po vzniku invalidity druhého stupně výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a smyslové schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. U žalobce nejsou vhodné práce ve výškách, spojené s potřebou složité koordinace pohybů, při otevřených strojích, spojené s těžší fyzickou námahou, se zvedáním břemen a předklony. Stanovení konkrétních možností pracovního zařazení s ohledem na dané postižení a stanovení podmínek pro výkon konkrétní práce je v kompetenci pracovně lékařské služby.
17. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
18. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

19. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
20. I přes žalobcovu argumentaci soud uzavírá s ohledem na závěry posudku posudkové komise, že nelze uvažovat o tom, že by zdravotní postižení žalobce odpovídalo třetímu stupni invalidity, jež se domáhá. Soud hodnotí posudek posudkové komise MPSV jako nejpersvědčivější z doposud vypracovaných posudků, jeho odůvodnění je dostačující, logické a přesvědčivé. Posudková komise vyšla ze všech dostupných lékařských zpráv, přičemž žalobce byl při jednání přítomen a vyšetřen. Právě nepřizvání k jednání před posudkovým lékařem a lékařkou žalované žalobce namítal v žalobě, postupem posudkové komise tak byla tato žalobcová výtky vypořádána.
21. Posudková komise přezkoumatelně reagovala na námitku, kterou se žalobce domáhá hodnocení svého zdravotního stavu podle položky 2a, kapitoly VII přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, tedy jako praktické nevidomosti obou očí. Komise vyšla z lékařské zprávy ze dne 21. 5. 2020, v níž byla zjištěna silná slabozrakost levého oka a praktická slepota pravého oka. Lékařská zpráva ze dne 23. 10. 2020 sice konstatuje praktickou nevidomost obou očí, posudková komise nicméně vysvětlila, že údaj o zrakové ostrosti decimálně v hodnotě 0,1 neodpovídá posudkovým kritériím pro praktickou nevidomost obou očí, která by zdůvodnila zařazení do položky 2a, kapitoly VII. Tuto úvahu považuje soud za správnou a odpovídající položce 2a, kapitoly VII přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, podle které je podmínkou pro zařazení zdravotního postižení pod tuto položku zraková ostrost s optimální korekcí v intervalu $1/60$ (0,02) – světlocit s jistou projekcí nebo omezení zorného pole do 5 stupňů od bodu fixace, bez omezení zrakové ostrosti. Zraková ostrost s optimální korekcí odpovídající hodnotě 0,1 se tak zjevně pohybuje mimo takto stanovený interval a naopak plně odpovídá zařazení daného zdravotního postižení pod položku 4b, kapitoly VII, která zahrnuje postižení ve ztrátě vizu jednoho oka se závažnější poruchou zrakových funkcí na druhém oku, za kterou považuje též zrakovou ostrost s optimální korekcí sníženou nejmeně na $6/36$ (0,16). Z uvedeného důvodu proto nelze nic

vytknout ani závěru, že kritériím pro zařazení žalobce zdravotního postižení pod danou položku nesvědčí ani hodnota zrakové ostrosti zjištěná při očním vyšetření dne 18. 3. 2021 (tedy 0,06). Posudková komise k této zprávě ostatně správně uvedla, že byla vydána až po napadeném rozhodnutí a nijak z ní nevyplývá, že by zachycovala žalobcův zdravotní stav před datem vydání napadeného rozhodnutí. Proto k ní nebylo možno ani přihlédnout.

22. Posudková komise zohlednila i další žalobce onemocnění a též fyzickou námahu spojenou s charakterem žalobcovy práce (skladník). Uvedla, že tyto skutečnosti zohlednila stanovením horní hranice rozmezí položky 4b, kapitoly VII (50 %), kterou v souladu s § 3 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila o 5 %. Komise konstatovala, že určité zrakové obtíže provázely žalobce celý život, v tomto ohledu by měla být alespoň částečná adaptace přítomna. Zohlednila však současně, že žalobce byl v roce 2019 operován pro amoci sítnice levého oka a přihlédla i k ostatním postižením zahrnujícím i stav po flebotromboze levého bérce a primární varixy dolních končetin. Uzavřela, že žalobce je schopen vykonávat po vzniku invalidity druhého stupně výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a smyslové schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Nejsou vhodné práce ve výškách, spojené s potřebou složité koordinace pohybů a s těžší fyzickou námahou (se zvedáním břemen a předklony). Lze tedy shrnout, že posudková komise při svém hodnocení související žalobcovy obtíže nepominula, ale naopak si jich byla vědoma a zohlednila je při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti na horní hranici při jejím současném navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
23. Soud rozumí tomu, že sám žalobce vnímá své zdravotní obtíže, které popsal v žalobě, velmi intenzivně, a že je jimi v běžném životě značně omezen. Ostatně i závěr o tom, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, sám o sobě znamená, že zdravotní postižení žalobce je vážné, a nelze jej ztotožňovat s tím, že by snad žalobce byl považován za zdravého nebo téměř zdravého. Jde jen o to, že přicházejí do úvahy ještě závažnější zdravotní potíže (např. popsané právě v položce 2a kapitoly VII vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž teprve ty odůvodňují nejvyšší stupeň invalidity. Takové obtíže však u žalobce odborné lékařské posudky nezjistily.
24. Žalobce dále namítá, že mu byl ode dne 1. 10. 2020 přiznán průkaz ZTP/P (viz § 34 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů). Žalobci byl průkaz přiznán na základě závěru, že je osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a orientace. Soud k této námitce předně konstatuje, že posudková kritéria pro vznik nároku na vydání průkazu ZTP/P jsou významně odlišná od kritérií, na základě kterých žalovaná rozhoduje o konkrétním stupni invalidity žalobce. Podle § 34 odst. 4 věty druhé a třetí zákona č. 329/2011 Sb. se zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru. Zjevně jde tedy o kritéria odlišná od těch, které pro přiznání invalidity třetího stupně stanoví položka 2a, kapitoly VII vyhlášky o posuzování invalidity, jejížhož uplatnění ve své věci se žalobce domáhá. Přiznání průkazu ZTP/P, resp. závěr o zvlášť těžké funkční postižení žalobcovy pohyblivosti

a orientace tedy není v žádném rozporu se závěrem žalované, že je žalobce invalidní ve druhém stupni, neboť tato skutečnost ještě neodůvodňuje podřazení zdravotních obtíží žalobce pod vyšší položku podle přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Z uvedeného důvodu pak soud neprovedl důkaz rozhodnutím o přiznání mimořádných výhod III. stupně navržený v žalobě, neboť na posouzení otázky žalobcovy invalidity nemá toto rozhodnutí žádný vliv.

25. Soud doplňuje, že součástí předloženého lékařského spisu OSSZ je posudek o zdravotním stavu pro potřeby řízení o průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 9. 12. 2020, na jehož závěry žalobce též poukazuje. Posudkový lékař v tomto posudku dospěl k závěru, že žalobce trpí praktickou slepotou pravého oka a silnou slabozrakostí levého oka (nikoli neúplnou praktickou nevidomostí obou očí, jak žalobce tvrdil v žalobě). Takový závěr plně koresponduje se zjištěními učiněnými posudkovou komisí, a nezpůsobuje proto ani v tomto ohledu pochybnosti o úplnosti a přesvědčivosti posudku posudkové komise.
26. Nadbytečným soud shledal též navržený výslech žalobce, neboť účastnický výslech není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení. Žalobce měl v řízení dostatečný prostor k vyjádření v rámci žaloby i při ústním jednání. Soud žalobci poskytl též měsíční lhůtu pro vyjádření k posudku posudkové komise. Konečně soud neprováděl důkaz ani listinami, jež žalobce k důkazu navrhoval již v žalobě (protokol z jednání posudkové lékařky žalované a lékařská dokumentace vedená odbornou oční lékařkou MUDr. K.), neboť jsou součástí správního spisu, resp. lékařského spisu předloženého soudu OSSZ, kterými se dokazování neprovádí.

Závěr a náklady řízení

27. Nezbyvá tedy než uzavřít, že žádný ze žalobních bodů není důvodný. Soud proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí

6,

Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. července 2021

Lenka Bursíková, v. r.
samosoudkyně